

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL

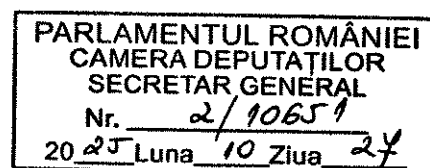
Nr. 8582/2025

22-10-2025

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobat în ședința Guvernului din data
de 16 octombrie 2025

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Bp. 156/2025, Plx. 321/2025);*
2. *Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Bp. 264/2025, Plx. 328/2025);*
3. *Propunere legislativă privind includerea Parcului Rozelor din municipiul Timișoara pe lista monumentelor istorice (Bp. 175/2025, Plx. 251/2025);*
4. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă (Bp. 157/2025, Plx. 219/2025).*

Totodată, vă transmitem atașat, în copie, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010, privind codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Bp. 280/2025) și la propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu-Șișești" și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare (Bp. 255/2025).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul deputat PSD Daniel Gheorghe Georgescu împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, AUR și Minorități Naționale (**Bp. 157/2025, Plx. 219/2025**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă*, cu modificările și completările ulterioare, propunându-se:

- ca titularul dreptului de proprietate a plajelor să atribuie în folosință gratuită autorităților administrației publice locale din localitățile riverane Mării Negre, la solicitarea acestora, o cotă de până 20% din suprafața plajelor utilizate în scop turistic care sunt situate pe raza lor administrativ-teritorială, cu destinația de plajă publică;

- instituirea unor definiții legale pentru plajele publice, cu regim de protecție împotriva utilizării comerciale abuzive;

- stabilirea obligațiilor ce cad în sarcina autorităților administrației publice locale care au în folosință gratuită suprafețe de plajă turistică cu titulatura de plajă publică.

II. Observații

1. Deși în *Expunerea de motive* se menționează că acest „*model economic a generat dezechilibre majore între interesul public și cel privat*”, considerăm că, pe fond, *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006* încerca, de fapt, să satisfacă interesul public al utilizării plajelor turistice prin amenajarea acestora de către operatori privați.

Cu toate că, evident, activitatea acestora revine în sarcina unui interes privat, considerăm că, prin contractele de închiriere a suprafețelor de plajă, titularul dreptului de administrare poate stabili acele condiții prin care este satisfăcut interesul public [n.n. art. 2 alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006*], acomodând, în același timp, și necesara compensație a operatorului privat pentru amenajările și serviciile turistice oferite. Facem precizarea de mai sus, întrucât scopul intervenției legislative vizează „*rebalansarea utilizării plajelor Mării Negre în favoarea cetățenilor prin introducerea unui procent minim garantat de plaje publice, cu acces liber și neîngrădit în fiecare localitate costieră*”.

Astfel, inițiatorii propun, la pct. 2, soluția ca „*Titularul dreptului de proprietate a plajelor să atribuie în folosință gratuită autorităților administrației publice locale din localitățile riverane Mării Negre, la solicitarea acestora, o cotă de până la 20% din suprafața plajelor utilizate în scop turistic care sunt situate pe raza lor administrativ-teritorială, cu destinația de plajă publică*.” Or, în cazul de față, titularul dreptului de proprietate este statul român care, potrivit prevederilor art. 287 lit. a) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019*, este reprezentat de Guvern care a atribuit administrarea acestor bunuri Administrației Naționale „*Apele Române*”.

În situația menținerii soluției propuse, Guvernul României va institui un drept de administrare a plajelor către Administrația Națională „*Apele Române*” și un alt drept de folosință gratuită pentru autoritățile administrației publice locale din zona costieră. Sintagma „*la cerere*” este ambiguă, întrucât aceasta presupune că actele normative de trecere a unor suprafețe (n.n. 20% din suprafața plajelor utilizate în scop turistic) din administrarea Administrației Naționale „*Apele Române*” în folosința gratuită a autorităților administrației publice locale se va face în timp, fără a oferi claritate și fără a preciza cum se aplică procentul de 20%, unde este acesta localizat sau dacă nu interferează cu norma în vigoare prevăzută la art. 2 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006* referitoare la întreținerea și exploatarea plajelor neutilizate (alin. (5)) sau utilizarea plajelor necontractate [alin. (6)].

Mai mult, semnalăm faptul că art. 2 al *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2006* a fost modificat de pct. 1 al art. I din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2009*, publicată în Monitorul Oficial nr. 330 din 19 mai 2009, care prevede că: „*Titularul dreptului de administrare a plajelor încheie contracte de închiriere cu autoritățile administrației publice locale din localitățile riverane Mării Negre, la solicitarea acestora, pentru o cotă de până la 20% din suprafața plajelor utilizate în scop turistic care sunt situate pe raza lor administrativ - teritorială.*”

Arătăm că soluția juridică în vigoare nu prevede instituirea unui drept de folosință gratuită către autoritățile administrației publice locale deliberative (consilii locale sau județene) sau executive (primari sau președintele consiliului județean). Aceeași soluție improprie este reluată și în cuprinsul pct. 4 din proiectului de lege.

2. Inițiatorii propun introducerea sintagmei „*plajă publică*” definită ca „*sectorul/subsectorul de plajă destinat accesului liber și gratuit al populației, atribuit în folosință gratuită autorităților administrației publice locale din localitățile riverane Mării Negre, la solicitarea acestora.*”

În opinia noastră, toate plajele turistice sunt publice, indiferent cine le amenajează. A menține soluția propusă înseamnă că, indirect, reglementăm accepțiunea că plajele turistice (bunuri proprietate publică a statului) amenajate de operatori privați sunt plaje private, iar doar 20% din suprafața acestora sunt plaje publice. Or, așa cum am precizat anterior, pe lângă obligația legală a operatorilor economici de a permite accesul liber pe plajă și libera circulație a persoanelor în spațiul plajei [obligație prevăzută de art. 5 lit. h) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006*], titularul dreptului de administrare poate stabili în cuprinsul contractelor de închiriere și alte condiții care să potențeze caracterul de plajă turistică publică.

3. Plaja litoralului românesc reprezintă domeniu public al statului de interes național, aflat în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Dobrogea Litoral (ABADL) și face parte din Bazinul Hidrografic Dobrogea Litoral.

Conform prevederilor art. 136 alin. (2) din Constituția României „*proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.*”

Potrivit art. 136 alin (4) din *Constituție*, bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică. Art. 874 din noul Cod civil, *Legea nr. 287/2009* constituie

o concretizare a acestui text, prin reglementarea unuia dintre drepturile reale enumerate în art. 551 din noul *Cod civil*, anume dreptul de folosință gratuită. El constituie, de asemenea, o aplicație a dispoziției cu caracter general cuprinsă în art. 861 alin. (3) din noul *Cod civil*, potrivit căreia, în condițiile legii, bunurile proprietate publică pot fi date în administrare sau în folosință și pot fi concesionate ori închiriate.

De aceea, dreptul de folosință cu titlu gratuit reglementat de art. 874 din noul *Cod civil* trebuie înțeles în cadrul întregului sistem de drepturi constituite corespunzător proprietății publice. Astfel, potrivit art. 866 din noul *Cod civil*, corespunzător proprietății publice se pot constitui următoarele drepturi reale: a) dreptul de administrare, ai cărui titulari sunt regiile autonome sau, după caz, autoritățile administrației publice centrale și alte instituții publice de interes național, județean ori local; b) dreptul de concesiune, putând avea drept titular orice persoană fizică sau juridică (atât de drept public, cât și de drept privat) și c) dreptul de folosință cu titlu gratuit, având drept titulari instituțiile de utilitate publică. Sfera titularilor dreptului de folosință gratuită apare astfel restrânsă la categoria instituțiile de utilitate publică, anume fundațiile și asociațiile. Acestea sunt singurele persoane juridice cu privire la care se utilizează conceptul de „utilitate publică”. Vocația de a dobândi dreptul de folosință gratuită depinde, așadar, de recunoașterea caracterului de utilitate publică. Prin urmare, dreptul de folosință gratuită are caracter *intuitu personae*, deoarece se constituie în considerarea calității titularului de „instituție de utilitate publică”.

Față de dispozițiile art. 874 alin. (1) din *Codul civil*, sfera titularilor dreptului de folosință gratuită este restrânsă la categoria persoanelor juridice de drept privat, legiuitorul având în vedere exclusiv persoanele juridice cu scop nelucrativ, anume fundațiile și asociațiile.

În acest context, 20% din suprafața plajelor ar putea fi dată în folosință gratuită autorităților administrației publice locale doar dacă acestea ar fi declarate instituții de utilitate publică.

Recunoașterea unei organizații ca fiind de utilitate publică este reglementată prin *Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare*, iar recunoașterea unei asociații sau fundații ca fiind de utilitate publică se realizează printr-o hotărâre a Guvernului.

De asemenea, conform prevederilor art. 5 lit. h) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă*, utilizatorii de plajă au obligația să permită accesul liber pe plajă și libera circulație a persoanelor în spațiul plajei.

Potrivit dispozițiilor art. 18 și art. 19 din anexa la *Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 1204/2010* sunt prevăzute următoarele:

„Articolul 18

Suprafața sectorului/subsectorului de plajă folosită pentru închirierea șezlongurilor și umbrelor în suport fix vor fi de maximum 70% din suprafața totală închiriată, diferența reprezentând-o zona destinată plajei pe nisip. La dimensionare nu se vor lua în calcul spațiile destinate amplasării altor dotări de pe plajă.

Articolul 19

Zona destinată plajei pe nisip va fi stabilită în așa fel încât să nu se suprapună cu zona destinată amplasării șezlongurilor și va fi încadrată astfel: o latură va reprezenta limita dinspre uscat a plajei, o latură va reprezenta limita dinspre apă a plajei, iar celelalte două laturi vor fi reprezentate de linii imaginare perpendiculare pe limita dinspre apă."

Procedura de închiriere a plajei Mării Negre este reglementată de dispozițiile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ*, dispozițiile *Hotărârii Guvernului nr. 183/2020 privind aprobarea închirierii unor bunuri imobile proprietate publică a statului, aflate în administrarea Administrației Naționale "Apele Române"*, precum și de cele ale *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă*.

Dispozițiile art. 2 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006*, care permit autorităților administrației publice locale să accedă la calitatea de utilizator de plajă, nu stabilesc excepții și nicio derogare de la dispozițiile art. 333 alin. 5 din *Codul administrativ*, conform căruia închirierea plajei Mării Negre, bun proprietate publică a statului, se face pe bază de licitație publică.

Pe de altă parte, deși inițiativa legislativă în discuție are ca scop exceptarea de la prevederile legale menționate, nu precizează în mod expres ce norme vor fi exceptate.

"Art. 136 – (3) Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

(4) Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică."

De asemenea, *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019*, în Anexele nr. 2-4, cuprinde liste separate de bunuri care fac parte din domeniul public al statului, din domeniul public județean și din domeniul public local.

Faleza și plaja mării se regăsesc evidențiate în Anexa nr. 2 la *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019*, ”*Lista cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al statului.*”

În contextul celor învederate mai sus, apreciem ca ar fi fost necesară reconsiderarea măsurii ce vizează atribuirea în folosință gratuită autorităților administrației publice locale din localitățile riverane Mării Negre a unei cote de până la 20% din suprafața plajelor utilizate în scop turistic - textul propus pentru art. 2 alin. (2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006*, din perspectiva concordanței măsurii cu actualul cadru constituțional și cu modalitățile de exercitare a dreptului de proprietate publică - capitolul III din cuprinsul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019*, inclusiv din perspectiva necesității garantării și ocrotirii dreptului de proprietate publică - art. 136 alin. (2) din *Constituție*.

Totodată, trebuie semnalat faptul că instituirea unui drept de folosință gratuită implică din partea entităților care exercită dreptul de proprietate publică verificarea modului în care sunt respectate condițiile de folosință stabilite prin actul de dare în folosință gratuită și prin lege - a se vedea, în acest sens, art. 350 alin. (1) din *Codul administrativ*. Or, în aceste condiții, în ipoteza instituirii unui drept de folosință gratuită asupra plajelor, bunuri proprietate publică a statului, în favoarea autorităților administrației publice locale, este necesar să se țină cont de cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa¹, potrivit căroră: „*raporturile dintre autoritățile administrației publice centrale și autoritățile administrației publice locale nu sunt raporturi de subordonare, ci de colaborare, în virtutea principiului autonomiei locale*”.

În ceea ce privește articolele care prevedeau constituirea unui drept de administrare pentru autoritățile administrației publice locale, ale unităților administrativ-teritoriale pe a căror rază teritorială se află anumite plaje din județul Constanța, analizând aceste prevederi legale, Curtea Constituțională a observat faptul că statul păstrează dreptul de proprietate publică și conferă administrarea unei autorități a administrației publice locale, măsură legislativă care nu este compatibilă cu regimul juridic al dreptului real de administrare, corespunzător dreptului de proprietate publică, care presupune

¹ Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014 a Curții Constituționale asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică

constituirea acestuia prin acte juridice de drept administrativ, în cadrul unor raporturi de subordonare. Însă, din moment ce nu există raporturi de subordonare între Guvern, în calitate de administrator general al bunurilor aparținând domeniului public al statului, pe de o parte, și un consiliul local, pe de altă parte, Curtea reține că imposibilitatea juridică de constituire a dreptului real de administrare indică faptul că intenția de reglementare vizează transmiterea dreptului de proprietate.

În concluzie, autoritățile administrației publice locale pot să obțină un drept asupra plajelor doar prin închiriere sau prin concesiune.

Chiar și în măsura în care s-ar aprecia că autoritățile administrației publice locale pot avea calitatea de titulari ai dreptului la folosință gratuită, concretizarea demersului legislativ în discuție ar presupune încetarea dreptului de administrare al Administrației Naționale „Apele Române”, deoarece aceste drepturi nu pot coexista.

Încetarea dreptului de administrare al Administrației Naționale „Apele Române” asupra plajei Mării Negre va avea ca și consecință imposibilitatea derulării/finalizării proiectelor de interes național, finanțate din fonduri europene și având ca obiect reducerea eroziunii costiere.

Definirea autorităților publice locale este făcută în art. 121 din *Constituția României* și nu este menționată calitatea de instituție de utilitate publică, în consecință nu poate primi plajă în folosință gratuită.

4. Orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative², printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

De asemenea, conform dispozițiilor art. 8 alin. (4) teza întâi din *Legea nr. 24/2000*³, „textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce”, iar, potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, „actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie”. Amintim că, prin lipsa de claritate și precizie a normelor preconizate, care ar genera confuzii în interpretarea/aplicarea acestora, se pot crea și premisele unor vicii de neconstituționalitate prin

² A se vedea *Decizia Curtii Constitutionale nr. 1/2012 publicată în 23 ianuarie 2012.*

³ *privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*

raportare la principiul constituțional al legalității (art.1 alin. (5) din *Constituție*).

În contextul celor relatate mai sus, prin raportare la soluțiile preconizate în cuprinsul propunerii legislative, semnalăm următoarele aspecte:

- Textul propus pentru art. 2 alin. (2) face referire generic la noțiunea de „titular al dreptului de proprietate a plajelor” ce urmează a atribui în folosință gratuită autorităților administrației publice locale o cotă de până la 20% din suprafața plajelor utilizate în scop turistic, sintagma fiind de natură a genera confuzii în aplicare. Or, după cum rezultă din cuprinsul art. 136 alin. (3) din *Constituție*, „*Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice*”.

În acest sens, în cuprinsul anexei nr. 2 pct. 3 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 - Codul administrativ*, faleză și plaja mării sunt prevăzute în lista bunurilor care aparțin domeniului public al statului, iar în cuprinsul anexei nr. 4 pct. 3 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019*, plajele care nu sunt declarate de interes public național sau județean sunt cuprinse în lista bunurilor care aparțin domeniului public al comunei, al orașului sau al municipiului. De asemenea, după cum rezultă din cuprinsul art. 3 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002*, plaja mării este administrată de către Administrația Națională „Apele Române”, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică.

- Nu este clară intenția de reglementare din cuprinsul textului propus la art. 2 alin. (2)² din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006*, din perspectiva utilizării sintagmei „punerea în aplicare a prevederilor alin. (2) se va face prin Hotărâre a Guvernului”. Facem precizarea, cu această ocazie, că dreptul de folosință gratuită asupra bunurilor proprietate publică a statului/ unităților administrativ-teritoriale se constituie, în mod evident, prin hotărâre a Guvernului sau a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local al comunei, al orașului sau al municipiului, în condițiile art. 349-353 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019*.

- Raportat la dispozițiile art. 36 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, în cuprinsul textului propus pentru art. 4 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006*, apreciem ca fiind deficitar utilizată sintagma: „suprafețe de plajă turistică cu titulatura de plajă publică”.

- În măsura în care, la data intrării în vigoare a prezentului proiect de lege sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări⁴, ar fi fost necesară reglementarea unor soluții pentru aceste situații sub forma unor dispoziții tranzitorii - a se vedea, în acest sens, art. 26 și art. 54 din *Legea nr. 24/2000*.

5. Apreciem că propunerea de atribuire cu drept de folosință gratuită autorităților administrației publice locale a unei cote de până la 20% din suprafața plajelor utilizate în scop turistic care sunt situate pe raza lor administrativ-teritorială, cu destinația de plajă publică, generează un impact negativ asupra veniturilor din închiriere cuvenite bugetului de stat.

Legislația în vigoare condiționează promovarea și aprobarea de noi măsuri de realizarea, în prealabil, de către inițiatorii proiectelor de politici publice/propuneri legislative a unor analize de impact, prin care să fie identificate în concret modalitățile de compensare a impactului financiar negativ, prin majorarea altor venituri bugetare.

Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organisme financiare internaționale.

Având în vedere constrângerile bugetare actuale, precizăm că inițiativa legislativă nu răspunde obiectivelor de politică fiscală.

6. Referitor la conținutul *Expunerii de motive*, arătăm că, potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1), „*instrumentul de prezentare și motivare trebuie să includă cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, impactul socioeconomic, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică*”.

Din analiza instrumentului de motivare, se observă lipsa elementelor concrete care să motiveze în mod obiectiv justificarea soluțiilor legislative preconizate. Inițiatorii nu au prezentat în *Expunerea de motive* a propunerii

⁴ Avem în vedere inclusiv eventuale situații juridice în curs de desfășurare care au luat naștere în baza actelor normative care se preconizează a fi abrogate/modificate/completate și care nu și-au produs în întregime efecte juridice la data intrării în vigoare a noii reglementări.

legislative niciun argument de natură să releve deficiența sau insuficiența actualului cadru normativ incident cu privire la materia de referință.

Totodată, inițiatorii proiectului de lege ar fi trebuit să aibă în vedere reglementarea unor soluții normative care să asigure valorificarea în bune condiții a resurselor statului, bunuri proprietate publică. Prin urmare, apreciem că s-ar fi impus realizarea unui studiu de impact referitor la necesitatea reglementării acestor soluții, inclusiv din perspectiva valorificării în bune condiții a bunurilor proprietate publică a statului.

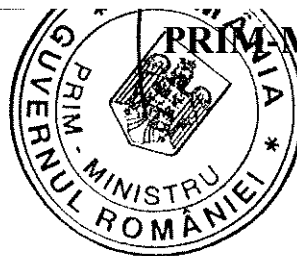
7. Semnalăm că asupra *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă* sunt înregistrate în dezbatere parlamentară mai multe inițiative legislative, respectiv la Camera Deputaților sunt înregistrate pentru dezbatere Plx. 497/2021 (L357/2021) și Plx. 672/2022 (L566/2022), iar la Senat L151/2025 (Bp. 127/2025).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

Domnului deputat Sorin – Mihai GRINDEANU

Președintele Camerei Deputaților